

Namn.....

BARA MITT FEL PROV

*Här är åtta citat från boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!*

Sofi stänger dörren bakom sig. Snabbt går hon fram till sängen. Hon kryper in under mitt täcke. Den lilla kroppen skakar. _____

Han håller fram telefonen.

- Kolla här, säger han.

På ett klipp, en tant med väskan i ena handen. Bakom henne ser man en kille komma springande.

Han rycker till sig tantens väska. Springer vidare. _____

Jag springer. Adam som en skugga bakom mig. Är nästan framme när jag upptäcker det.

Bakom tanten kommer någon. En person till. En som vi inte har sett. Hon har svart hår och röd jacka. _____

Plötsligt ligger hon på marken och jag sitter ovanpå henne. Plötsligt trycker jag hennes armar mot marken. Till slut ligger hon still på marken. Hennes ögon är runda, stirrar upp på mig. Hjärtat hamrar i mitt bröst. _____

Hon går rakt fram. I hennes öron sitter vita hörlurar. Hon ser ut att gå i takt till någon musik. Det svarta håret gnistrar. Min plan är att prata med henne. Förklara. Säga att det var dumt. Att vi ångrar oss. Kanske säga förlåt. _____

Hans läppar är sammanpressade, vit, blicken vass när han säger:

- Jaha du, Jimmy, nu har du allt en del att förklara. Det var en dam som ringde. Ingrid Andersson heter hon. _____

Det är svårt att vänja sig vid att vi bor ensamma nu. Sofi, mamma och jag. Utan honom. Det är svårt att vänja sig vid att inte vara rädd. _____

På något sätt kommer vi hem. Kanske är det Matte-Lars som kör. En sak minns jag.

- Din pappa är inte hemma, säger Matte-Lars. Du behöver inte vara rädd.

_____

BARA MITT FEL PROV - facit

Sofi stänger dörren bakom sig. Snabbt går hon fram till sängen. Hon kryper in under mitt täcke. Den lilla kroppen skakar. **Jag lägger mina händer över hennes öron.**

Han håller fram telefonen.

- Kolla här, säger han.

På ett klipp, en tant med väskan i ena handen. Bakom henne ser man en kille komma springande. Han rycker till sig tantens väska. Springer vidare. **Det ser lätt ut.**

Jag springer. Adam som en skugga bakom mig. Är nästan framme när jag upptäcker det. Bakom tanten kommer någon. En person till. En som vi inte har sett. Hon har svart hår och röd jacka. **Jag ser direkt vem det är.**

Plötsligt ligger hon på marken och jag sitter ovanpå henne. Plötsligt trycker jag hennes armar mot marken. Till slut ligger hon still på marken. Hennes ögon är runda, stirrar upp på mig. Hjärtat hamrar i mitt bröst. **Jag vill resa mig, försvinna, gå därifrån.**

Hon går rakt fram. I hennes öron sitter vita hörlurar. Hon ser ut att gå i takt till någon musik. Det svarta håret gnistrar. Min plan är att prata med henne. Förklara. Säga att det var dumt. Att vi ångrar oss. Kanske säga förlåt. **Och sedan fråga henne om hon kan vara tyst.**

Hans läppar är sammanpressade, vit, blicken vass när han säger:

- Jaha du, Jimmy, nu har du allt en del att förklara. Det var en dam som ringde. Ingrid Andersson heter hon. **Hon påstår att du rånat henne.**

Det är svårt att vänja sig vid att vi bor ensamma nu. Sofi, mamma och jag. Utan honom. Det är svårt att vänja sig vid att inte vara rädd. **Att inte ha en klump i magen.**

På något sätt kommer vi hem. Kanske är det Matte-Lars som kör. En sak minns jag.

- Din pappa är inte hemma, säger Matte-Lars. Du behöver inte vara rädd. **Han kommer inte tillbaka.**